

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1095/2021
15.09.2021.године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душан Станковић, адвокат у ..., против туженог ЈКП Београд пут из Београда, чији је пуномоћник Милутин Маринковић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4605/19 од 08.09.2020. године, у седници већа одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4605/19 од 08.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 3672/16 од 14.01.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 256.800,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 176.000,00 динара и за претрпљени страх износ од 110.400,00 динара, све са законском затезном каматом од 14.01.2019. године до исплате; ставом другим изреке одбијен је део тужбеног захтева на име накнаде нематеријалне штете преко досуђених до тражених износа; ставом трећим изреке утврђено је да је тужба повучена у делу тужбеног захтева на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене душевне болове због наружености; ставом четвртим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка у износу од 225.948,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 4605/19 од 08.09.2020. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда у првом и четвртном ставу изреке, а одбачена, као недозвољена, у делу којим се побијају други и трећи став изреке и одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побиија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је делимично основан јер је тужени, као јавно предузеће коме је поверено управљање, одржавање, заштита и развој улица и локалних путева на подручју градских општина, дужан да обезбеди трајно, непрекидно и квалитетно одржавање и подземног пешачког пролаза „Теразије“, то јест степеништа у том пролазу на којем се тужилац повредио. О тужиоциевом захтеву судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрање правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побиијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У овој парници тужба за накнаду штете поднета је 21.08.2015. године, а побиијана другостепена пресуда донета је 08.09.2020. године. Вредност предмета спора побиијаног дела износи 543.200,00 динара.

Како вредност предмета спора побиијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић